

[34:1]

ויעל משה מערבת מואב אל־הר נבו ראש הפסגה אשר על־פני ירחו ויראהו
יהוה את־כל־הארץ את־הגלעד עד־דן:

[34:2]

ואת כל־נפתלי ואת־ארץ אפרים ומנשה ואת כל־ארץ יהודה עד הים האחרון:

[34:3]

ואת־הנגב ואת־הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד־צער:

[34:4]

ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר:

[34:5]

וימת שם משה עבד־יהוה בארץ מואב על־פי יהוה:

[34:6]

ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא־ידע איש את־קברתו עד היום
הזה:

[34:7]

ומשה בן־מאה ועשרים שנה במתו לא־כהתה עינו ולא־נס לחה:

[34:8]

ויבכו בני ישראל את־משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל
משה:

[34:9]

ויהושע בן־נון מלא רוח חכמה כי־סמך משה את־ידיו עליו וישמעו אליו
בני־ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את־משה:

[34:10]

ולא־קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל־פנים:

[34:11]

לכל־האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל־עבדיו ולכל־ארצו:

[34:12]

ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל־ישראל: